

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU – Nr 28 (257) 10 Września 2017

**AKT POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA W POLSCE
NIEPOKALANEMU SERCU MARYI**

str.9

Czytania mszalne na 23. Niedzielę zwykłą A

Pierwsze czytanie

Obowiązek upominania

Tak mówi Pan:

«Ciebie, o synu człowieczy, wyznaczyłem na stróża domu Izraela po to, byś słysząc z mych ust napomnienia, przestrzegał ich w moim imieniu. Jeśli do występnego powiem: Występny musi umrzeć – a ty nic nie mówisz, by występnego sprowadzić z jego drogi – to on umrze z powodu swej przewiny, ale odpowiedzialnością za jego śmierć obarczę ciebie. Jeśli jednak ostrzegłeś występnego, by odstąpił od swojej drogi i zawrócił, on jednak nie odstępował od swojej drogi, to on umrze z własnej winy, ty zaś ocaliłeś swoją duszę». (Ez 33,7-9)

Psalm responsoryjny

Ref.: Słyszając głos Pana, serc nie zatwardzajcie.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, * wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia. / Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, * z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiajmy Go, padając na twarze, * klękniemy przed Panem, który nas stworzył. / Albowiem On jest naszym Bogiem, * a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: † «Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, * jak na pustyni w dniu Massa, / gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, * doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

Drugie czytanie

Miłość jest wypełnieniem Prawa

Bracia:

Nikommu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje drugiego, wypełnił Prawo. Albowiem

przykazania: «Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj» i wszystkie inne – streszczają się w tym nakazie: «Miłuj bliźniego swego jak siebie samego!» Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa. (Rz 13, 8-10)

Ewangelia

Upomnienie braterskie

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdy brat twój zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata.

Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa. Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik.

Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

Dalej, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwóch z was na ziemi zgodnie o coś prosić będzie, to wszystko otrzymają od mojego Ojca, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich». (Mt 18,15-20)

Rozważanie

Dzisiejsze czytania mszalne skupiają się na dwóch, ściśle ze sobą powiązanych, zagadnieniach: upomnieniu braterskim oraz wezwaniu do miłości bliźniego. Trudno bowiem wyobrazić sobie, że prawdziwie braterskie może być napominanie bliźniego bez miłości, ale i nie może być prawdziwej miłości do brata, jeśli – widząc, że błądzi – nie próbuje się przyjść mu z pomocą.

Oba tematy zbiegają się w wezwaniu, które Pan Jezus kieruje do uczniów, przedstawiając im jednocześnie – mówiąc współczesnym językiem – właściwą procedurę, jakiej powinni się trzymać.

Najpierw należy podjąć wysiłek, aby bez udziału osób trzecich wskazać bratu jego błąd. Jeśli ten sposób zawiedzie, trzeba ponowić próbę w obecności *jednego, albo dwóch* świadków. W tym miejscu mamy odwołanie do żydowskiej praktyki sądowej, sformułowanej w starotestamentalnej Księdze Powtórzonego Prawa (19,15), która wymagała, aby dowodzić winy w oparciu o słowa przynajmniej dwóch osób. Dopiero, gdy ta droga okaże się nieskuteczna, należy odwołać się do autorytetu całej wspólnoty wierzących. Użyty tutaj termin *Kościół* a dokładnie greckie *ekklesia*, oznaczający wspólnotę ludzi zwołanych (przez Boga) może być w tym miejscu odczytywany na dwa sposoby, gdyż z jednej strony oznacza jej przywódców, a z drugiej wszystkich, którzy do niej należą. Na pewno jednak warto zauważyć, że słuchający Pana Jezusa kojarzyli to określenie jedynie z tą wspólnotą, którą znali, a więc z *Synagogą* (ten zaś termin grecki dosłownie oznacza „razem prowadzonych”, co jest dość bliskie wspomnianemu wyżej terminowi). Dopiero, gdy wszystkie środki zawiodą można zacząć traktować tego, któremu próbowało się pomóc w powrocie na właściwą drogę, jako idącego innymi ścieżkami niż cała Wspólnota.

W tym miejscu należy jeszcze zwrócić uwagę, że określenia *poganin i celnik* nie są synonimem wroga, ale raczej, tego który jest poza Wspólnotą. Nie oznacza to więc, że może się stać nam obojętny, ale przeciwnie, należy podjąć wysiłki, by

pomóc mu wrócić, lub się zbliżyć, ale już innymi sposobami. O ile bowiem wobec ludzi bliskich dopuszczalne jest napominanie i karcenie, ze względu na ich dobro, o tyle tamtych można wspomóc wyłącznie przez własne, dobre świadectwo.

Podjmując wysiłki zmierzające do wskazania błędów bliźniemu nie można jednak zapomnieć o tym, że racją napominania nie powinno być nic innego, jak miłość. Dobitnie przypomina nam to św. Paweł, gdy pisze, że *miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa*. Zdanie to jest bardzo ważne, gdyż uświadamia nam, że istotą Prawa nie jest sprawiedliwość, ale miłość. Sprawiedliwość bowiem, pozbawiona miłości mogłaby bowiem doprowadzić do zimnego okrucieństwa. Zatem podejmując przedstawione przez Chrystusa działania, zmierzające do wskazania bratu jego błędów, należy najpierw bardzo szczerze odpowiedzieć sobie na pytanie o to, jakie pobudki mną kierują i nie zadowalać się zdawkowym stwierdzeniem, że chodzi o dobro brata. Często pierwszym bodźcem do korygowania drugiego jest egoizm i chęć dowartościowania siebie: „jestem oburzony jego zachowaniem”, „sam takiego błędu nigdy bym nie popełnił, bo wiem jak trzeba postępować”. Tak naprawdę niejednokrotnie pod deklarowaną miłością bliźniego ukryta jest chęć porządkowania otaczającego nas świata tak, aby czuć się w nim dobrze i bezpiecznie, a więc wymuszania na innych własnej woli. Pierwszym krokiem, zanim zwróci się uwagę drugiemu, powinien być rachunek sumienia z miłości: czyje dobro przede wszystkim leży mi na sercu? Często okaże się, że w takiej sytuacji będziemy chcieli zrezygnować z upomnienia, bo uświadomimy sobie, że może to nas zbyt wiele kosztować.

W takim wypadku nie powinniśmy się zbyt łatwo wycofywać, gdyż oznacza to, że jesteśmy na dobrej drodze. Jeśli zaczynamy dostrzegać, iż wygodniej jest odwrócić wzrok i udawać, że nic się nie stało, to znaczy, że naszym celem nie jest już zadowolenie siebie, ale prawdziwe dobro drugiego. Wtedy dopiero mamy prawo *upomnieć go w cztery oczy*.

Wtedy jednak raczej nie będziemy mieli na to ochoty. Oznacza to jednak, że ów człowiek jest nam obojętny *jak poganin i celnik*. Czy taką „procedurę” sprzeciwiania się złu pokazał nam Pan Jezus? Nie!

Jesteśmy zobowiązani do troski o bliźniego. Prawdę tę przypomina nam w pierw-

szym czytaniu Ezechiel. Nie tylko bowiem do samego proroka odnosi się zawarte w nim Boże pouczenia, ale do każdego z nas. Jeśli widzimy, że ktoś postępuje niewłaściwie, to oznacza, że Pan Bóg dał nam światło, byśmy dostrzegli zło i postarali się je naprawić. Nie może nam być obojętne, że nasz brat idzie ku przepaści, bo jeśli zginie, to będziemy współwinni jego upadku.

Zatem *słyszac głos Pana, serc nie ztwardzajcie*, ale ponieważ *Bóg (...) nam przekazał słowo jednania*, więc powinniśmy dzielić się tym darem z innymi przede wszystkim przez wypełnianie przykazania miłości, to jest gorliwą troskę do dobro (błądzącego) brata.

o. Andrzej OSB

Rozważania Parafian

Słowo Boże stawia dziś przed nami trudny temat upomnienia. To w pierwszym czytaniu i w Ewangelii. Jak powstrzymać się przed mówieniem o innych za ich plecami? Jak mieć odwagę i tyle tej miłości mądrej, wychowującej, by powiedzieć komuś prosto w oczy z pokorą i zrozumieniem: to nie są drogi Boże, tu nie znajdziesz szczęścia? Zadanie ponad moją miarę. A jednak zadanie. Nie obmawiać, choć to łatwiejsze, ale mądrze upomnieć.

Słyszymy też dziś piękną obietnicę: „jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użytych im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”. Niebawala moc tkwi we wspólnej modlitwie Kościoła, ale też we wspólnej modlitwie rodziny, gdy zbieramy się razem, nieraz zmęczeni, przytłoczeni codziennymi obowiązkami, na chwilę wspólnej modlitwy, w Imię Pana, czyniąc nabożnie znak krzyża, możemy być pewni, że On jest z nami, bliski, słuchający, przygarnia jak Ojciec w bezpieczne, czułe ramiona.

Wydarzyło się w parafii

Chrzty:

3 września Aniela Stanisława Górskiego, z ul. Walgierza Wdalego

Zmarli:

5 września Janina Kot, lat 70, z ul. Danusi Jurandówny, pogrzeb odbył się 8 września na cmentarzu w Tyńcu

ADHORTACJA APOSTOLSKA PAPIEŻA FRANCISZKA

AMORIS LAETITIA

Rozdział VIII

Towarzyszyć, rozpoznać i włączyć to, co kruche

291. Ojcowie synodalni stwierdzili, że choć Kościół rozumie, iż każde zerwanie małżeństwa „jest sprzeczne z wolą Boga, to ma również świadomość słabości wielu swoich dzieci”³¹¹. Oświecony spojrzeniem Jezusa Chrystusa, Kościół „zwraca się z miłością do tych, którzy uczestniczą w Jego życiu w sposób niepełny, uznając, że łaska Boga działa również w ich życiu, dając im odwagę do czynienia dobra, troszczenia się z miłością jedno o drugie i służenia wspólnocie, w której żyją i pracują”³¹². Z drugiej strony postawa taka umacnia się w kontekście Roku Jubileuszowego poświęconego miłosierdziu. Chociaż zawsze proponuje doskonałość i zachęca do pełniejszej odpowiedzi Bogu, „Kościół musi baczenie i z troską towarzyszyć swoim dzieciom najsłabszym, naznaczonym miłością zranioną i zagubioną, przywracając nadzieję i zaufanie, jak światło latarni morskiej czy też pochodnia wniesiona pośród ludzi, by oświecić tych, którzy stracili kurs, czy też są w samym środku burzy”³¹³. Nie zapominajmy, że często zadanie Kościoła jest podobne do szpitala polowego.

292. Małżeństwo chrześcijańskie, będące odzwierciedleniem jedności między Chrystusem a Jego Kościołem, realizuje się w pełni w jedności mężczyzny i kobiety, którzy oddają się sobie nawzajem w wyłącznej miłości i dobrowolnej wierności, należą do

siebie aż do śmierci i są otwarci na przekazywanie życia, uświęceni sakramentem, który udziela im łaski, aby stawali się Kościołem domowym i zaczynem nowego życia dla społeczeństwa. Inne formy związków są radykalnie sprzeczne z tym ideałem, chociaż niektóre z nich realizują go przynajmniej częściowo i analogicznie. Ojcowie synodalni stwierdzili, że Kościół nie zapomina o docenieniu „konstruktywnych elementów w sytuacjach, które nie są jeszcze lub już nie odpowiadają” jego nauczaniu o małżeństwie³¹⁴.

Stopniowość w duszpasterstwie

293. Ojcowie rozważali także szczególną sytuację małżeństwa tylko cywilnego lub, z zachowaniem należnych zastrzeżeń, tam gdzie mamy do czynienia jedynie ze wspólnym zamieszkiwaniem: „Kiedy związek osiąga znaczną stabilność poprzez więź publiczną, charakteryzuje się głębokim uczuciem, odpowiedzialnością w odniesieniu do potomstwa, zdolnością do przewycięzania prób, to może być przeżywany jako okazja, której należy towarzyszyć w rozwoju ku sakramentowi małżeństwa”³¹⁵. Z drugiej strony niepokojące jest to, że wielu ludzi młodych jest dzisiaj nieufnych wobec małżeństwa, współżyjąc ze sobą i odraczając przysięgę małżeńską na czas nieokreślony, podczas gdy inni kładą kres już podjętemu zaangażowaniu i natychmiast zakładają nowy związek. Osoby, które „należą do Kościoła, potrzebują miłosiernego i dodającego otuchy zainteresowania duszpasterskiego”³¹⁶. (...)

³¹¹ *Relacja Synodu* 2014, 24.

³¹² *Tamże*, 25.

³¹³ *Tamże*, 28.

³¹⁴ Por. *tamże*, 41.43; *Relacja końcowa* 2015, 70.

³¹⁵ *Tamże*, 27.

³¹⁶ *Tamże*, 26.

Wakacje ministrantów i scholii

Energylandia – wycieczka dla najgorliwszych ministrantów

Turniej piłkarski w Swoszowicach

ZAPROSZENIE DLA MIESZKAŃCÓW DZIELNICY VIII DĘBNIKI NA SPOTKANIE W SPRAWIE GRANIC DZIELNICY

Zapraszamy mieszkańców **Dzielnicy VIII Dębni**ki do udziału w otwartych spotkaniach, celem wyrażenia opinii dotyczących zasadności i prawidłowości przebiegu granic Dzielnicy.

Podjęcie przez Radę Dzielnicy VIII Dębni

ki, Radę Dzielnicy IX Łagiewniki-Borek Fałęcki, Radę Dzielnicy X Swoszowice uchwał w sprawie zmian granic określonych w załącznikach do statutów ww. dzielnic oraz wnioski poparte podpisami mieszkańców w tych kwestiach wymagają podjęcia prac nad opracowaniem ekspertyzy naukowej dotyczącej oceny przebiegu ustalonych granic jednostek pomocniczych Miasta Krakowa.

Jednym z istotnych elementów opracowania będą wnioski ze spotkań przeprowadzonych z mieszkańcami. Wnioski ze spotkań wraz z wynikami innych badań oraz analiz pozwolą ekspertom zewnętrznym na dokonanie całościowej oceny przebiegu ustalonych granic jednostek pomocniczych.

W związku z tym zapraszamy mieszkańców Dzielnicy VIII Dębni

ki na otwarte spotkania w następujących terminach:

14 września 2017 r. godz. 17.00, siedziba Rady Dzielnicy VIII Dębni

ki, ul. Praska 52

28 września 2017 r. godz. 17.00, siedziba Rady Dzielnicy VIII Dębni

ki, ul. Praska 52

Urząd Miasta Krakowa

NA WSI

te świty i dnienia
z krystalicznie czystą
od najcichszej cichszą
ciszą
dochodzącą
do takiego zagęszczenia
że słyszysz poruszenie
mgły

tężejącej w krople
na liściach orzecha

Wola Komborska, wrzesień 2016

MODLITWA

za wszystkie minione
te z krzyżem i te wyśnione
dni

i za każde następne
szczęsne czy posępne
darowane nam Dzisiaj
dzięki Ci Panie

Wola Komborska, wrzesień 2016

Fryderyk Hunia

AKT POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA W POLSCE NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

O Święta i Niepokalana Dziewico!

Jakimi pochwałami zdołamy wysła-
wić Ciebie, która zamknęłaś w swym łonie
Tego, którego niebiosa ogarnąć nie mogą.
Błogosławiona jesteś między niewiastami
i błogosławiony jest owoc Twojego łona.

Oto mija już sto lat od Twojego obja-
wienia się trojgu dzieciom w Fatimie, gdzie
prosiłaś o modlitwę i pokutę za grzeszni-
ków oraz o nawrócenie. Dzisiaj stajemy
przed Tobą my, polscy biskupi, ducho-
wieństwo, osoby życia konsekrowanego,
wierni świeccy i zwracamy się do Twego
Niepokalanego Serca, postanawiając rze-
telnie odpowiedzieć na Twoją prośbę.

Pragniemy, z Bożą pomocą – na róż-
nych płaszczyznach naszego życia i pracy –
stanowić jeden, nawracający się nieustan-
nie Lud Boży, w którym nie ma nienawiści,
przemocy i wyzysku. Pragniemy żyć w łasce
uświęcającej, aby nasz Kościół stał się praw-
dziwym Domem Bożym i Bramą Nieba.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Matko Świętej Rodziny z Nazaretu,
bądź opiekunką polskich rodzin. Chcemy
uczynić wszystko co niezbędne, by bronić
godności kobiety i wspomagać małżonków
w wiernym wytrwaniu w świętym zwią-
zku sakramentalnym. Zobowiązujemy się
bronić związku małżeńskiego ustanowio-
nego przez Boga i nie dawać posłuchu
podszeptom złego ducha, zachęcającego
nas do nadużywania wolności i do reali-
zowania źle rozumianej tolerancji.

Chcemy, aby wszyscy małżonkowie
objawiali swoim życiem Bożą miłość,
a dzieci i młodzież nie utraciły wiary i nie
zostały dotknięte zepsuciem moralnym.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Maryjo, Przybytku Ducha Świętego, Ty
chroniłaś poczęte życie Jezusa a teraz uczysz
nas, jak troszczyć się o dzieci nienarodzo-
ne. Chcemy dar życia uważać za największą
łaskę od Boga i za najcenniejszy skarb. Po-
stanawiamy stać na straży poczętego życia,
aby każdy człowiek mógł wzrastać w poko-
ju i bezpieczeństwie we własnej rodzinie.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Rodzicielko Założyciela Kościoła, my
polscy biskupi – w naszej pasterskiej posłu-
dze – będziemy dążyli do tego, by wzrastało
i umacniało się Mistyczne Ciało Chrystusa,
by duchowieństwo dochowywało wierności
Bogu, Krzyżowi świętemu i Ewangelii, a oso-
by życia konsekrowanego realizowały swój
zakonny charyzmat i były dla świata czytel-
nym znakiem obecności Twojego Syna.

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

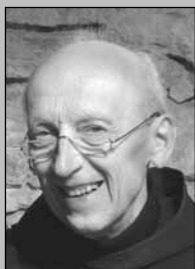
Nasza Matko i Królowo, pragniemy –
poprzez autentycznie chrześcijański styl ży-
cia – przyczynić się do powrotu tych, którzy
odeszli z Owczarni Chrystusa, aby odnaleźli
na nowo Twojego Syna i zrozumieli, że tylko
On jest „Drogą i Prawdą i Życiem” (J 14, 6).

Niepokalane Serce Maryi, przyrzekamy!

Przyrzekamy uczynić wszystko, aby
w naszym życiu osobistym, rodzinnym, na-
rodowym i społecznym realizowała się nie
nasza własna wola, ale wola Twojego Syna.

Poświęcając się Twemu Niepokalanemu
Sercu, pragniemy jak najściślej zjednoczyć
się z Tobą, Najświętsza Dziewico, oddając
się Chrystusowi – jednemu Zbawicielowi,
który żyje i króluje na wieki wieków.

Amen.

O. Leon Knabit OSB

WARTO PISAĆ

Zupełnie nie pamiętam, który to już raz spotykamy się na łamach naszej tynieckiej gazetki. Ponawiam swoje pragnienie, by nie było to spotkanie jednostronne: my piszemy, a Czytelnicy czytają. Może by tak wreszcie ktoś z Czytelników płci obojga zabrał głos, o coś zapytał, wyraził jakies życzenie, coś pochwalił, a coś skrytykował. Gazetka nabrałaby wtedy pełniejszego wyrazu.

Moje refleksje przeznaczone są zasadniczo dla naszej tynieckiej parafii, ale kiedy ktoś sięgnął do dawnych artykułów, stwierdził, że poruszane w nich tematy mogą zainteresować szerszą rzeszę czytelników i może im nawet choć trochę służyć pomocą w rozwiązywaniu codziennych problemów. Wydawnictwo TYNIEC wybrało więc z archiwum ponad sto pozycji i wydało je w dwóch tomikach pod tytułem „Przestań narzekać, zacznij żyć”. Dochodzą do nas echa, że książeczki się ludziom przydają i w ten sposób Tyniec ze swoimi problemami staje się użyteczny także dla innych. Może to jest jeden ze sposobów realizowania hasła bieżącego roku duszpasterskiego „Idźcie i głosćcie”.

A co obecnie w Tyńcu się dzieje? Skończyły się kolejne wakacje. Dzieci i młodzież zaczęły lekcje. W miarę wprowadzania reformy szkolnej nastąpią i u nas pewne zmiany. Doczekamy się szkoły ośmioklasowej i może jakiejś zawodowej, branżowej, jak to się dzisiaj mówi. W każdym wypadku rodzice są pierwszymi wychowawcami swoich dzieci, a Kościół i szkoła w tym dziele ich wspomagają. Rodzice mają prawo i obowiązek wiedzieć, czego się dzieci uczą w szkole i na religii. Proszę bardziej na serio traktować udział w Radzie Rodziców i w spotkaniach z okazji wywiadówek. Zapraszamy całym sercem do udziału we Mszy każdą niedzielę roku. Przypomniał nam „Gość Niedzielny”, że niedziela bez Mszy św. nie jest niedzielą. A wiadomo, że katolik bez Mszy niedzielnej nie jest w pełni katolikiem. Postawa: jestem wierzący i czasem chodzę do kościoła – jest nie do przyjęcia. Nie okłamujmy się! Dzieci muszą widzieć pełne zaangażowanie Rodziców, bo skąd mają brać wzory postępowania? Na nowy rok szkolny niech nam wyprosi błogosławieństwo Boże wspólna modlitwa Dzieci, Rodziców i Nauczycieli

Intencje mszalne z parafii

XXIII Tydzień zwykły
11-17 września 2017

Pn 11 IX	6 ³⁰	– dziękczynna za opiekę Maryi w znaku fatimskim nad całym Kościołem z prośbą o umocnienie wiary szczególnie u osób Bogu poświęconych † za śp. zmarłych z rodziny Barów † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Pauliny z mężem i rodziny Szrederów
	18 ⁰⁰	† za śp. Józefę Chmielewską, jej męża Władysława oraz Julię Mazur
Wt 12 IX	6 ³⁰	– dziękczynna za opiekę Maryi w znaku fatimskim nad całym Kościołem z prośbą o umocnienie wiary szczególnie u osób Bogu poświęconych – o błogosławieństwo Boże dla Julii z okazji 18. urodzin † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od córki Karoliny z rodziną
	18 ⁰⁰	† za śp. Weronikę i Józefa Gawel oraz rodzeństwo
Śr 13 IX	6 ³⁰	– o opiekę i błogosławieństwo Boże dla Danuty i Tomasza oraz ich dzieci w 20. rocznicę ślubu – o zdrowie dla Zuzanny i jej dziecka oraz szczęśliwe rozwiązanie † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Marii Gawel z dziećmi
	17 ⁰⁰ w lesie	† za śp. Czesławę Olszowską
	18 ⁰⁰	† za śp. Michała Kozieł
Czw 14 IX	6 ³⁰	– dziękczynna za udaną operację wnuczki z prośbą o szczęśliwy powrót do zdrowia – od dziadków † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od córki Agnieszki † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od sąsiadki Krystyny z rodziną
	18 ⁰⁰	† za śp. Zofię i Jana Siwek
Pt 15 IX	6 ³⁰	– o zgodę w rodzinie i błogosławieństwo Boże – o dar potomstwa dla Agnieszki i jej męża † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Grażyny, Zbyszka i Wojtka † za śp. Zygmunta
	18 ⁰⁰	† za śp. Józefa i Ryszarda Ochmańskich
Sb 16 IX	6 ³⁰	– o zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla rodziny Barów – w intencji Jacka w 50. rocznicę urodzin oraz Pauliny w 25. rocznicę urodzin † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od rodziny Jewułów † za śp. Stanisława Biela
	18 ⁰⁰	† za śp. Marię Pacut – od chrześnicy Anny
Nd 17 IX	6 ³⁰	† za śp. Piotra i Jadwigę Giermek oraz Annę Siewk
	8 ³⁰	† za śp. Annę i Józefa Siwek w rocznicę śmierci
	10 ³⁰	† za śp. Rafała Konika † za śp. Stanisława i Martę Socha † za śp. Zbigniewa, Stefanę, Karolinę, Józefa, Józefa i Andrzeja
	12 ³⁰	† za śp. zmarłych z rodziny Szajnowskich w rocznicę śmierci – od syna z rodziną
	18 ⁰⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórk Tynieckie 96)		
17 IX	10 ⁰⁰	† za śp. Stanisława Misterka
Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)		
12 IX	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże, zdrowie i potrzebne łaski w kolejną rocznicę ślubu Janiny i Andrzeja Wąsik.

- ♦ Zapraszamy chłopców pragnących zostać ministrantami na spotkanie z opiekunami ministrantów dzisiaj w Tyńcu po Mszy św. o 12³⁰ a w Podgórkach Tynieckich po Mszy o 10⁰⁰. Opiekunowie ministrantów są również do dyspozycji kandydatów po każdej Mszy św. w salce ministrantów (wejście przez furkę).
- ♦ Jutro odbędzie się pierwsze spotkania dla kandydatów do bierzmowania. Początek o godzinie 18⁰⁰. Kandydaci gromadzą się w pomieszczeniu przed dawną furką.
- ♦ W środę 13 września zapraszamy na Mszę św. przy figurze Matki Boskiej w lesie. Procesja do figury wyruszy od środka osiedla o 16³⁰. Przed i po Mszy św. odmawiany będzie różaniec.
- ♦ Tyniecki Klub Kultury serdecznie zaprasza w najbliższą sobotę 16 września na godzinę 17⁰⁰ na koncert w ramach *Podgórskiej Jesieni Kulturalnej* zatytułowany „Edit Piaf i inni...” piosenki francuskie i włosko-hiszpańskie.
- ♦ W przyszłą niedzielę
 - zapraszamy rodziców naszej scholi na spotkanie, które odbędzie się bezpośrednio po Mszy św. o godzinie 12³⁰ w salce parafialnej (wejście przez krużganek).
 - o godzinie 15⁰⁰ zapraszamy na nabożeństwo różańcowe, po którym zostanie wygłoszona nauka dla Żywego Różańca.
- ♦ Urząd Miasta Krakowa zaprasza mieszkańców Dzielnicy VIII Dębniki do udziału w otwartych spotkaniach, celem wyrażenia opinii dotyczących zasadności i prawidłowości przebiegu granic Dzielnicy. Szczegóły można znaleźć w gazecie parafialnej.
- ♦ Można już zapisywać się na Autokarową Pielgrzymkę Parafialną na Jasną Górę, która odbędzie się w dniu 30 września. Zapisy odbywają się w Recepcji Domu Gości naszego Opactwa. Koszt wyjazdu to 30 zł, które prosimy wpłacić przy zapisywaniu się.
- ♦ W ramach akcji *Różaniec do Granic* wszyscy Polacy są zaproszeni, aby w sobotę 7 października stanąć wokół granic naszej Ojczyzny i połączyć się w modlitwie w jej intencji. Chcąc włączyć się w to wydarzenie organizujemy wyjazd autokarowy do Sromowców Niżnych, aby tam – na granicy – wziąć udział w modlitwie. Wyjazd o godzinie 7³⁰ ze środka Tyńca a powrót około godziny 18⁰⁰. Zapisy w Recepcji Domu Gości naszego Opactwa. Koszt wyjazdu to 20 zł, które prosimy wpłacić przy zapisywaniu się.
- ♦ Na stoliku z prasą i w księgarni można otrzymać bezpłatny biuletyn Ruchu Misjonarzy Sług Ubogich Trzeciego Świata, z którymi od kilku lat współpracuje nasze Opactwo.

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyńiec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii].

Biura cmentarza: poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997